

opholde mig ved det enkelte Punkt, som den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn's Amts 5te Valgfreds (B. Christensen) udviklede, og som forekommer mig at grunde sig paa et mindre nøiagtigt Bessendtskab med, hvori egentlig et Archivs Afbenyttelse bestaaer. Han mener, at man ikke førend, efterat Archivet er ordnet, kan sige, hvad Arbeide der vil være forbundet med den fremtidige Bestyrelse af det. Dette vilde jo være ganske vist, naar Archivs forretningerne ikke bestode i Andet, end at passe paa, hvad der var ordnet, og saa lægge de forskjellige Sager i de forskjellige Pakker; men det, jeg har hørt for Die ved at tale om Archivvæsenet, har ikke været Sammenhobningen af Papirer og at faae dem lagte i Orden, men hvad der staaer i Forbindelse med den daglige Afbenyttelse af Papirerne fra de forskjellige Comptoirer og Departementer, under hvilke de høre, det er deri Arbeidet bestaaer; at forestaae Udsaaen, at modtage det Ublaante, at føre Control med; at hvad der er ublaant, bliver bragt tilbage — det er i det Hele taget det, der paaligger Bestyrelsen for de forskjellige Archiver. Det er paa disse Puncter, at jeg vil lægge Bøgt, og de forekomme mig at tale afgjørende for, at man netop skal bestikke en fast Archivar, fordi det er afgjort, at en Archivar vil være fornøden, og Omfanget af hans Arbeide lader sig bestemme, førend Archivvæsenet er blevet ordnet.

Hvad angaaer det Argument for ikke at ansætte en fast Archivar, der blev søgt i den Betragtning, at det var mindre ønskeligt at faae flere Embedsmænd, troer jeg, at det ikke behøver nogen speciel Imødegaaen.

B. Christensen: Ja, den Bemærkning, jeg vil gjøre, er ganske simpelt den, at man vist ikke behøver at have været meget i Archiver for at kunne gjøre sig en Forestilling om Omfanget og Betydningen af det Arbeide, som den ærede sidste Taler har hentydet til; men, jeg skal dog tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det er ganske klart, at Letheden eller Vanskeligheden af Arbeidet ved at udlevere Documenter, naar sliige forlanges ublaante til Dplysning, at finde dem osv., ganske væsent-

lig afhænger af den mere eller mindre gode Orden, som er tilstede i Archivet, og af den mere eller mindre tilfredsstillende Plan, hvorunder denne Orden er bragt tilstede, og hvori den bliver vedligeholdt.

Krigsministeren: Det forekommer mig, som om jeg hørte en Uttring af en af de ærede Rigsdagsmænd, som gif ud paa, at Directeurposten for Armeens Personel maatte bestragtes som en Commandotour; det er den aldeles ikke, idet det er afhængigt af den vedkommende Officeer, dersom han tilltroer sig de dertil fornødne Qualificationer, om han ønsker at overtage en saadan Post eller ikke. Hvad angaaer Spørgsmaalet, om det er en confidentiel Post eller ikke, da er min Mening derom den, at den ikke er mere confidentiel end enhver anden Departementschef's Post under Ministeriet, og den kan forestaaes af En, som har de dertil fornødne Qualificationer, uanseet om han i sine individuelle Anskuelser harmonerer med Ministeren eller ikke, saa at der egentlig ikke efter mit Skøn er nogen Nødvendighed for, at denne Post skal besættes af en Anden, fordi vedkommende Minister afgaaer; det er noget ganske tilfældigt, og Forretningerne blive lettede derved. Naar det er saaledes som nu, at det er en Officeer, som har en anden Stilling, hvori han kan træde tilbage, naar Ministeren ønsker hellere at have en Anden dertil, saa er den nærværende Ordning ret gunstig, idet han ved den beholder sin militaire Gage og nyder blot for den af ham overtagne Forretning et temporairt Tillæg af 600 Rbd., som ikke videre kan komme ham tilgode, naar han afgaaer fra denne Post, og hvorfor han heller ikke, naar han affediges fra Staten, kan tilkomme nogen Pension. Efter mit Skøn vilde det Correcte egentlig være, men det foreligger ikke nu, at vedkommende Post blev normeret som en fast Departementschef's Post med samme Gage som de øvrige Departementschefer, men, som sagt, det foreligger for Dieblikket ikke, og jeg finder mig derfor ikke nu foranlediget til at andrage videre derpaa.